

Acord parcial a la negociació del Conveni d'Acció Social de Catalunya

Consolidant la Precarietat

Durant els darrers dies s'està difonent el preacord al que han arribat la Federació de Serveis a la Ciutadania de CCOO i la Federació d'Empleats i Empleades dels Serveis Públics d'UGT com a part sindical, i La Confederació com a patronal del Sector Social, en relació a les taules salarials i les categories laborals del Conveni col·lectiu de treball de Catalunya d'acció social amb infants, joves, famílies i d'altres en situació de risc. Queda pendent la negociació de la resta del Conveni.

Per entendre com s'ha arribat a aquest acord, que **des de CGT valorem com a molt negatiu**, explicarem en primer lloc com s'ha portat a terme la negociació per analitzar després el contingut del preacord.

El Conveni va concloure el seu període d'aplicació el 31 de desembre de 2018. Això no vol dir que es deixés d'aplicar, ja que en virtut de l'article 5, «fins a la signatura del nou Conveni, mantindrà la seva vigència l'anterior.» Aquí està un dels grans problemes que expliquen perquè cada nova negociació es converteix en eterna i acaba amb una pèrdua de poder adquisitiu per al conjunt de treballadores, ja que la vigència del Conveni no es lliga a una clàusula de revisió salarial que garanteixi que els sous s'incrementin almenys igual a l'augment de l'IPC durant el període que duri la negociació. Per evitar així, una pèrdua de poder adquisitiu, i que la patronal faci servir aquest fet com una eina de pressió, ja que per a La Confederació, allargar la negociació suposa congelar els salaris durant anys. Així ha estat passant cada cop que s'ha iniciat un procés de renovació del conveni, generant anys de pèrdua de poder adquisitiu. Per això considerem com a prioritari modificar aquest article i introduir l'actualització dels salaris durant els diferents processos de negociació que hi puguin haver. Malauradament, no ens consta que ni CCOO ni UGT hagin plantejat aquesta demanda durant cap de les negociacions que s'han fet des del primer Conveni (any 2008).

Tot això ha suposat la congelació dels sous durant els anys 2019, 2020 i 2021, fet que ens va portar a una situació d'il·legalitat quan el Conveni Estatal de referència va superar el salari de diferents categories laborals del Conveni de Catalunya. Recordem que la normativa laboral funciona com una «escala»; l'Estatut de les Treballadores fixa unes condicions mínimes, els convenis estatals sectorials defineixen el marc legal mínim d'un sector laboral (sempre per sobre del ET) i els autonòmics fan el mateix al seu nivell territorial, per això, un conveni autonòmic no pot empitjorar mai allò fixat en el Conveni Estatal. Davant d'això, UGT i CCOO van fer una denúncia que els va portar a un procés de conciliació (5 reunions) que no acabem d'entendre. Perquè si la patronal no compleix la llei simplement se li ha d'exigir que ho faci. I és que La Confederació sempre exprimeix els límits de la legalitat per precartitzar-nos i no vol pactar res, però quan la llei està de la nostra part en lloc d'exigir que la compleixin, els «pidolem» un acord.

Ara han arribat a un acord, però què suposa aquest per a nosaltres?

1. **A nivell de categories laborals desapareix la categoria de "Llicenciats" i totes les treballadores titulades universitàries passen a ser "Diplomades", una categoria que ara passa a anomenar-se «graduats».** En realitat **suposa una unificació a la baixa de totes dues categories laborals**, ja que la de llicenciats tenia millors condicions salarials.

2. Pel que fa a les taules salarials, aquí veiem el major problema:

- **S'assumeix i consolida la congelació salarial dels anys 2019, 2020 i 2021**, renunciant a actualitzar aquestes de manera retroactiva a la data en la qual va expirar el període d'aplicació del Conveni (31/12/2018)
- **Per a l'any 2022 es pacta una pujada del 3%, quan l'IPC va pujar un 6,1%, suposant una pèrdua de poder adquisitiu d'un 3,1% (que s'afegeix a la resultant de la congelació dels anys anteriors)**. Cal tenir en compte també que un 3% va ser precisament la pujada que va fer la Generalitat al 2022 dels diners que donava a les entitats/empreses, per la qual cosa aquestes en realitat no han de posar ni un euro de més, i la pèrdua salarial que suposa la inflació recau íntegrament sobre les treballadores.
- **Per a l'any 2023, amb una previsió de pujada de l'IPC d'un 4,6%, es pacten pujades clarament inferiors a aquesta xifra** a totes les categories laborals de la taula salarial de Cicle no Continuat i a la meitat de les de la taula de Cicle General. **Tenint en compte que la Generalitat ha pujat aquest any un 4% els diners que reben les entitats/empreses, aquest hauria de ser el punt de partida d'una negociació, però al pactar pujades majoritàriament per sobre, se'ns retalla de nou el poder adquisitiu a les treballadores i s'incrementa el marge de beneficis de la patronal.**

Cal destacar també que, després d'anys d'opacitat i negociacions a esquena de les treballadores del sector (mentre la patronal informava periòdicament a les entitats, nosaltres no rebíem cap informació), ara CCOO busca legitimar aquest acord a través d'una consulta que ha arribat essencialment a la seva afiliació amb preguntes clarament esbiaixades i dirigides a condicionar el resultat. Un exemple: «Estaries a favor de signar?», donant 3 possibles respostes, «sí, no o no però signaria per no quedar-me sense cap increment». De les 3 opcions dues són la mateixa i una inclou una amenaça. A una altra part inclou una afirmació clarament falsa com que els CRAE's i els serveis d'urgències no tenen dret a vaga. La nostra representació sindical ha acordat serveis mínims a diversos centres de treball que han garantit que una part de la plantilla (tot i que petita) pogués fer vaga. Però és clar, és millor no lluitar i dir que no es pot. La realitat és que el seu model sindical, basat en la professionalització de la feina sindical, les decisions horitzontals i l'opacitat informativa, han fet que en la pràctica no tinguin cap capacitat de mobilització, per la qual cosa prefereixen no fer cap convocatòria, ja que no aconseguirien gaire seguiment.

Malgrat tot el que hem explicat, creiem que hi ha motius per a ser optimistes de cara al futur. Cada cop hi ha més treballadores que s'organitzen sense la tutela d'UGT i CCOO i, durant els últims anys, han demostrat que lluitant es pot superar l'estret marc d'actuació que aquests «sindicats» ofereixen. A aquest context, fa pocs mesos la CGT ha superat el 10% de la representació a nivell d'aquest Conveni, cosa que ens garanteix legalment una representació en futures mesos de negociació. Per tant, res serà igual a partir d'ara. El que no tenim clar és qui està més preocupat, si la patronal o UGT/CCOO.

Twitter/Instagram: [@sectorsocialcgt](#) Mail: sectorsocial@cgtcatalunya.cat